

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 223

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1883.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Τὰ ἰσχυρὰ φάρμακα τὰ ἐπικίνδυνα καὶ ἀκατάλληλα διὰ τὸν ὀργανισμὸν δίδονται κατὰ δόσεις. Τοιοῦτοτρόπως δὲ κατὰ μικρὰς δόσεις ἀπενεμήθη καὶ ὁ μεγαλόσταυρος εἰς τὸν πανένδοξον Πρωθυπουργὸν μας. Προχθὲς ἔλαβε καὶ τὴν τελευταίαν δόσιν.

* *

Εὐρήθη δὲ οὕτω καὶ ὁ λόγος τῆς προσλήψεως τοῦ κ. Κοντοσταύλου, ἔκτου τροχοῦ τῆς ἀμάξης. Ὁ κ. Κοντόσταυλος ἐγένετο ὁ Σίμων ὁ Κυρηναῖος ὁ ἄρας τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ κ. Τρικούπη.

* *

Μετὰ τὴν παρασημοφορίαν ταύτην ἡ θέσις τοῦ κ. Κοντοσταύλου δὲν εἶνε ἀσφαλής.

Ἡκούσθη προχθὲς τις λέγων.

— Καὶ τώρα ποῦ ἔλαβεν ὁ Τρικούπης τὸν Μεγαλόσταυρον, τί θὰ κάμῃ τὸν Κοντόσταυρον;

* *

Μέχρι ποῦ φθάνει ἡ κολακεία! Οἱ Ἕλληνες καλλιτέχναι ὑπέβαλον εἰς τὸν διαγωνισμὸν διὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Γλάδστωνος προπλάσματα παριστώντα τὸν ἐξοχὸν πολιτικὸν ἄνδρα κυφόν, ἐλεφαντιῶντα, στραβοπόδη καὶ πύσνοντα πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κολακεύσωσι τὸν κ. Πρίτανιν, ὅστις, ὡς γνωστὸν, εἶνε καθηγητὴς τῆς Παθολογίας.

* *

Τὸ συμβόλιον τοῦ Ἐθνικοῦ Συλλόγου πρὸς συμπλήρωσιν τῆς κατὰ τὸ γαλλικὸν σύστημα (!) παραστάσεως τῶν δραματικῶν ἔργων ἀπεφάσισεν ὅπως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραστάσεως σὺν τῷ προλόγῳ γίνεται καὶ μικρὰς τις συζητήσεις. Νὰ ἐξέρχηται: δηλαδὴ εἰς νὰ ἀπαγγέλλῃ τὸν πρόλογον, ἔπειτα

νὰ ἐξέρχηται ἄλλος νὰ τὸν ἀντικρούῃ, νὰ γίνωνται ἐπερωτήσεις ἐκ μέρους τοῦ ἀκροατηρίου καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐπέρχηται ψηφοφορία.

* *

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁ πιστὸς οὗτος μαθητὴς τῆς ἐγωστικῆς σχολῆς τοῦ Δαρβίνου, ἔθυσσε τέλος εἰς τὴν θεῶν φιλανθρωπίαν, καὶ λοιπὸν ἐχάρισε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν φυλακῶν ἐν ζευγὸς γκαλόσια καὶ μίαν ταμβακοθήκην, τὰ ὅποια καὶ αὐτὰ τῷ ἐχάρισαν φυλακισμένοι τῆς Κων]πόλεως. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν φιλελεῖμονα ταύτην τροπῆν τοῦ σιδηροῦ Πρωθυπουργοῦ, εἰμὴ διὰ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν ἐξασκοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ ἀπὸ τινὸς τινος τῶν φημιζομένων εὐεργετῶν μας. Ἄλλ' ἐλησμόνησε νὰ εἴπῃ, κατὰ τὸ ἐν Ἀθήναις εἰσαχθὲν μπακαλικὸν ἔθιμον, καὶ ἐπὶ τίνι εὐκαιρίᾳ ἐποίησε τὴν δωρεάν του. Ἴσως ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὸν ἀπονομῇ τοῦ μεγαλοσταύρου, ἥτις ἐπὶ τοῦ παρόντος κλείει τὴν σειρὰν τῶν διακεκριμένων πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεών του. Ἄλλ' ἀφοῦ ὁ κ. Πρωθυπουργός ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν εἶνε ἱκανὸς νὰ ἐνεργήσῃ τι σπουδαῖον ὑπὲρ τῶν φυλακισμένων, ἃς παρηγορηθῶσι καὶ αὐτοὶ μετὰ τὰ γκαλόσια καὶ τὴν ταμβακοθήκην ἄνδρος, ὅστις, ὡς θεβαιοὶ τοῦτο ἡ ἐπίσημος «Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως», ἐπεσώρευσε ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν διακεκριμένας ὑπηρεσίας ἐπὶ διακεκριμένων ὑπηρεσιῶν, ὅλας εἰς θάρος τῆς φίλης πατρίδος. Λέγεται ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῶν φυλακῶν προτίθεται νὰ τοποθετήσῃ τὰ ἐν λόγῳ πολύτιμα εἶδη εἰς τὸ Μουσεῖον.

* *

Καὶ ἄλλη ἐξήγησις. Ὁ Πρωθυπουργός ἐξέλεξε ν' ἀποστείλῃ τὰ μᾶλλον ἀχρησता δι' αὐτὸν ἀντικείμενα, διότι ἡ μὲν καπνοθήκη δὲν θὰ τῷ χρησιμεύῃ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, τὰ δὲ παπούτσια θὰ τοῦ τὰ δώσῃ ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὰ χέρια ἡ βουλή.

* *

Ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου ἐγνώσθη καὶ μία ἄλλη περίε-

γος περίστασις, διότι, ως βεβαίως, εκ τού επίσημου δεκτικού της Επιτροπής, τα αντικείμενα ταύτα εβρίσκον άποσταλμένα εις τον πρωθυπουργόν ως δώρον, παρά των φιλακισμένων εκ Κωνσταντινουπόλεως. Αί σχέσεις αὐταὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ στοργή, ἣν τρέφουσι πρὸς αὐτὸν οἱ κατάδικοι τοῦ μ. π. α. ν. ο. ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἶνε γεγονός αἰσιοσημείωτα, αὐτὰ ὀφείλει νὰ μὴ παραδέψη ὁ μέλλον αὐτοῦ βιογράφος.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» τῆς Πέμπτης.

«Εἰς τὸ ἐν Δαφνί προσωρινὸν Φρενοκομεῖον μετέβησαν πρῶτοι ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας κ. Λομβάρδος, ὁ τμηματάρχης καὶ καθηγητὴς κ. Καζέζης καὶ ὁ μηχανικὸς κ. Σούλης...» κλπ.

Ἵποθέτομεν ὅτι θὰ ἐτέλεσαν τὰ ἐγκαινία καὶ οὕτως ἐπρεπεν, ἀφ' οὗ ἔκριναν τὸ Δαφνὶ κατάλληλον διὰ φρενοκομεῖον.

Καὶρὸν εἶχομεν νὰ ἴδωμεν κανένα διαγωνισμὸν τοῦ ποιητικοῦ Βουτσιναίου τὸν ἐπιτάφιον πρὸ πολλοῦ ἔχει ἐκφωνήσει ὁ κ. Ἀντωνιάδης, ὁ δραματικὸς τοῦ «Παρνασσοῦ» ἔγεινε ρόϊδο, οἱ δὲ καρπαῖνοι καὶ ροδοκανάκειοι e tutti quanti ἀπεκοιμήθησαν λεληθῶτως. Οἱ δὲ σύγχρονοι Ἕλληνες, οἵτινες ἐθεώρου ἐν τῶν καθηκόντων αὐτῶν νὰ στέλλουν κατ' ἔτος τὸν φόρον τοῦ ἑκάστου εἰς κανένα διαγωνισμὸν πρὸς ἀπόκτησιν δάφνης ἢ χρημάτων, ἐνεθυμήθησαν τὰ παλῆά των μετὰ τῶσον καιρὸν, χάρις εἰς τὰς καλλισθητικὰς ὁρμὰς τοῦ κ. Κυριακοῦ.

Σχετικῶς ὁμοῦ δὲν ἦσαν καὶ τόσο πολλοὶ οἱ κτελεθέντες εἰς τὸν τελευταῖον καλλιτεχνικὸν διαγωνισμὸν, ἀν λάβωμεν, ὅπ' ὄφει κριτικὸν μέτρον τοῦ συγχρόνου Ἕλληνοσ, καθ' ὃ πᾶσα παράταξις δεκαπεντασυλλάβων ἢ ἰάμβων ἀποτελεῖ ποιήματα, πᾶς κλάμος, ἔστω καὶ ἐκ πτεροῦ χηνός, δύναται νὰ γράψῃ βιβλίον, καὶ πᾶν μάριμαρον ποιητικῶς κακοποιούμενον διὰ τῆς ομίλης δύναται νὰ παραγάγῃ ἄγαλμα. Ἐνδεκα ἦσαν οἱ διαγωνισθέντες, ἀφ' οὗ ὁ κ. Βιτάλης ἔκρινε καλὸν νὰ μὴ ἀμφισβητήσῃ μόνον τὸ καλλιτεχνικὸν γέρας πρὸς τοὺς λοιποὺς συναδέλφους του, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ τρισυποστᾶτου πρὸς τὸν κ. Τρικούτην, ὃ ὑποβαλὼν μόνος αὐτὸς προπλάσματα, ὡς ἔργα τριῶν διαφόρων τεχνιτῶν, διὰ τὸ ἀσφαλέςτερον. . . .

Τῷ ὄντι δὲ καὶ ἐπέτυχε, βραβευθέντος τοῦ ἐνὸς τῶν προπλασμάτων του, ἐκεῖνου δηλαδὴ, ὅπερ μᾶλλον τῶν ἄλλων του ἀκολουθεῖ τὰς παραδόσεις τῆς συγχρόνου ἐν Ἑλλάδι τέχνης, ἀγωνιζομένης νὰ παριστᾷ τὰ παρ' αὐτῆς εἰκονιζόμενα πᾶσιν ἀείποτε παθολογικὰς ἀλλοιώσεις· συνήθως ἐπικρατεῖ ὁ ὕδροκέφαλος, ἡ ἐξάρθρωσις τῶν σκελῶν, ἡ ἀμβλυωπία καὶ ἄλλα παρόμοια νοσήματα. Ὁ Γλάδστων τοῦ κ. Βιτάλη

πᾶσι μόνον εἰσπέδον ἐν τῶν ὀπισθίων, ἔλλειψιν ὀμοπλατῶν καὶ πρὸ φυσικῆν ἀνάστυξιν τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς.

Ἐγκριτος ἡμέτερος· συγγραφεὺς ἔγραφέ ποτ' ἔτι τότε μόνον θὰ προαχθῇ ἡ ἡμετέρα φιλολογία, ὅταν ἀναγινώσκον κοινὸν μὲν χειρισθῇ ἀφθύνως τὸν καρπὸν τῆς λεμονέας· κατὰ τῶν ἀναγινωτῶν δὲ τὰ δάκτυλά των ἐπλάσθησαν διὰ νὰ κρατῶσι τὸν ἔλεον, ἐνθ' αὐτὰ τοὺς διαφεύδου κτεσκευασμένα μᾶλλον ἢ νὰ καθαρίζου ὑποδήματα ἢ διὰ κατεργασίαν δερμάτων. Τὰ σωτικῶν τοῦτο μέτρον νομίζομεν ὅτι δύναται νὰ ἐφάρμοσθαι καὶ χίρον τῆς παρ' ἡμῖν καλλιτεχνίας μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων ὡς πρὸς τὸ βραβευθῆν ἄγαλμα πρέπει νὰ τεθῶσιν ἐν χρίσει οὐ λεμόνια ἀλλὰ πέτραι.

Μία τῶν ἀγριότητων τῶν Ἀθηνῶν μας εἶνε βεβαίως καὶ ἡ ἔλλειψις γάλακτος ἀνοθεύτου καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν πωλεῖται τὸ ὑπάρχον. Ἀπὸ τῆς 4ης τῆς πρωίας ἐξαπολύονται ἀπὸ τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης οἱ ἱστορικοὶ Δοιδορικιώται, ἐξ ὑπερβαλλούσης στοργῆς πρὸς τὰ ἀρματωλικά των ἔθιμα διατηροῦντες ἀθικτὸν τὴν μαυρίαν τῆς φουστανέλας τῶν καὶ τὸ ληστρικὸν τοῦ παραστήματος, καὶ ὑπὸ θηριώδεις κρυγὰς ἀποτελουμένας ἐκ τῶνων ἀγνώστων ἔτι εἰς τὴν μουσικὴν κλ'μακα καὶ τὸν λάρυγγα συνήθους ἀνθρώπου, πωλοῦσιν ὕγρον τι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν περισσότερα δικαιώματα ἔχον ἔπιως καταταχθῆ εἰς τὰ ὑδατώδη, ἐνίοτε δὲ καὶ ὄλιως δυσόριστον.

Ἐκπολιτιστικαὶ τινες ἀπόπειραι ἐγένοντο ἤδη πρὸς ἐξάλειψιν τῶν βαρβάρων αὐτῶν συνθηῶν καὶ τινες καὶ ἐπέτυχον ἐν μέρει. Τὴν ἐντελῆ δὲ εἰ δυνατόν ἐξάλειψιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἀνθρωπινώτερον παροχὴν τῆς πρώτης τῶν τροφῶν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πρωτευούσης ἐπιζητῶκει ἡ ὀφθαλμὸς τοῦ ἐν θέσει Γλυκόδρουσις γαλακτοκομεῖου τοῦ κ. Δ. Ι. Σούτσου, περὶ οὗ λεπτομερείας βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ κατωτέρῳ ἀγγελίᾳ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Εἰς τὸν ἀναριαντὰ τοῦ γλάδστωνος.

Ἄν ἤξευρε ὁ Γλάδστων, τὸ δαμαλᾶ τὸ θῆμα, πῶς καὶ καρικατοῦρα ἄστους γλύπτειται θὰ γίνῃ, δὲν θὰ ἔβγαине ποτέ του γιὰ χάρι μας ὁτὸ βῆμα, καὶ ἤθελε μισάλληλν γιὰ πάντα ν' ἀπομείνῃ.

Ἐστὸ σταυρὸ σοῦ

Γονατιστοὶ φιλοῦμε τὸν Μεγαλόσταυρό σου... πῶς θὰ ἠμπορέσῃς τέτοιον σταυρὸ νὰ τὸν κρατῆς; εἶθε νὰ δώσῃς κί' ἄλλους ἐσὺ ἑαυτὸ σου, κί' ἀπ' τοὺς σταυροὺς μὲ ἡμέρα νὰ γίνῃς **ΣΤΑΥΡΟΤΗΣ**. ΣΟΦΡ. ΚΑΖ.

Τὸ βραβευθῆν

Ο Κ. ΚΑΖΑΖΗΣ ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ

Όταν ανεχώρησεν ὁ κ. Καζάζης μετὰ τοῦ κ. Κοσσονάκου εἰς Σπάρτην, αἱ ἐνταῦθα ἐφημερίδες περιωρίσθησαν νάναγγεῖλωσι τοῦτο διὰ διστίχου εἰδήσεως, τινὲς δὲ καὶ οὐδόλως τὸ ἀνήγγειλαν κινούμεναι ἴσως ἐκ τῆς φιλόφρονος ἰδέας ὅτι δὲν θὰ ἔχανον καὶ πολλοὶ οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας καὶ ἰδίᾳ οἱ περὶ τὴν πλατείαν τῆς Ὀμονοίας, ἂν δὲν ἐβλεπον ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τὸν ὑψηλὸν πῖλον καὶ τὰ μαῦρα γάντια τοῦ συμπαθοῦς τμηματάρχου τῆς στατιστικῆς ἀνοίγοντα τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Σαρδύλου.

Ἄλλ' ἐκεῖ κάτω ὅπου μετέδκινεν ὁ κ. τμηματάρχης, χωρὶς ἴσως νὰ τὸ γνωρίζῃ, ἔχει θαυμαστάς. Ἡ δὲ ἔλευσις καὶ ἡ ἀναχώρησις του ἐκ Σπάρτης ἐπέσχε περίπτου διὰ τὴν πόλιν τοῦ Λυκοῦργου καὶ τοῦ κ. Βαλασσοπούλου τὴν θέσιν τῆς εἰς Ἀθήνας ἐπισκέψεως τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας. Καὶ εἰς τὴν διστιχὸν εἰδήσιν τῶν ἀθηναϊκῶν συναδέλφων τῆς ἀπῆντησεν ἡ φερώνυμος τῆς πόλεως ἐφημερίς διὰ κυρίου ἀρθρου μεθυγραφικωτάτου, οὐτινος παρέχομεν τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερούσας παραγράφους, ἀναγγεῖλασα τὸ μέγα γεγονός.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ κ. Κοσσονάκου οὐδὲν λέγει, διότι εἶνε γνωστὸς εἰς τὸν τόπον «διὰ τὸν εὐγενέστατον καὶ εὐπροσηγορώτατον τρόπον του». Ἄλλά:

«Περὶ τοῦ νεαροῦ τμηματάρχου καὶ καθηγητοῦ λέγομεν ὅτι τοὺς πάντας ἐθέλησεν ἡ εὐγενὴς αὐτοῦ συμπεριφορὰ καὶ ὁ λέσθιος μελιχίος τρόπος του καὶ ἐπιστημονικὴ ἀξία καὶ σημασία τοῦ νεοῦ τούτου λάτρου τῶν γραμμάτων, ἐπιστημῶν, καὶ θαυμαστοῦ τοῦ καλοῦ ἐν γένει.

Ἰδὼν ὁ κ. Καζάζης Ἀθῆναι φερόν τὴν καλλίκαρπον κατάρτυτον τε μυρίοισι νάμασι καὶ βουσί καὶ ποίμνεσιν εὐδοκίαν τὴν οὐτ' ἐν πνοαίῳ χειμάτος δυσχείμερον οὐτ' αὐ θεορίπποις ἡλίῳ θερμῆν ἄγαν καὶ κατάφυτον πεδιάδα τοῦ θονακοτρόφου εὐρέος Εὐρώτα εἰμεινεν ὄλως ἐκστατος καὶ ἐκθαμβος ὑπὸ τοῦ μεγαλείου τῆς φύσεως, ἥτις ἀρμονικώτατα συνδυάζει τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ σοβαρὸν μετὰ τοῦ ταπεινοῦ καὶ μελιχίου· ἵνα δὲ ἀπολαύσῃ ὅσον οἶόν τε πλέον τῆς ἐξόχου ταύτης φύσεως πολλὰς ἐποίησατο ἐκδρομὰς μετὰ τοῦ ἐξ ἴσου θαυμαστοῦ καὶ λάτρου τῆς φύσεως φίλου αὐτοῦ κ. Κοσσονάκου. Ὁ ἅγιος ὁμοῦ Ἰωάννης, τὸ Παρῶριον, καὶ ὁ Μισθράς ἀφήκαν αὐτῷ ἐντυπώσεις ἰσχυροτάτας καὶ ἀνεξιτήλους, ἐκεῖνος μὲν διὰ τὰ ἀπέραντα δάση τῶν ἐσπεριδοειδῶν φυτῶν καὶ τὰ ἀρμονικώτατα κελιδήματα τῶν ἀπειρῶν τῆς φύσεως ψαλτῶν, τῶν ἀηδῶνων, αἰτίνες τὰς διατριβὰς αὐτῶν ἐκεῖ ἐξόχως ποιοῦνται διὰ τὸ εὐσκιον καὶ κατάρτυτον τοῦ ἔλθετικοῦ τούτου χωρίου, τοῦτο δὲ διὰ τὸ ἀπότομον τῶν βράχων τοῦ ὑψηκαρῆνον καὶ περιμηκῆτου Ταυγέτου, οἵτινες ὡς Ἐπιτάλται ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ Παρῶριου ἐπικάθηνται, πρόσθε δὲ καὶ τὴν παρουσίαν τῶν ὑψιτενῶν ἐκεινῶν πλατάνων, οἵτινες πολλὰς ἑκατονταετηρίδας ἐτῶν εἰς τοὺς ἀτλαντεῖους ὄμους φέρουσιν καὶ τοὺς πολλοὺς παρ' αὐτοῖς ἐν εἰδει καταρράκτου ρέου τας κρουνοὺς, οἵτινες πολλὰ ὀμόγλωσσά τε καὶ ἀλλόγλωσσα χεῖλη ἐδρόσιον. Μεγίστη τὸν πρῶτον ἤδη ἐπισκεφθέντα τοῦτον χῶρον νέον καταλαμβάναν ἀθυμία καὶ λογισμὸς, ἄρρητον δὲ ψυχολογικὸν αἰσθημα ἐκυρίευσεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὅταν ἤκουεν ἀπηχοῦσαν ἀπαισίως ἐν τοῖς μεγαλοπρεπέσι τῆς Βασιλοπούλας ἀνακτόροις τὴν λυπηρὰν τῆς γλαυκὸς φωνὴν ἀντὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν ὕμνων καὶ παιάνων, οὓς ἐκεῖνη ποτὲ ἀπὸ τοῦ βασιλείου τῆς θαλάμου τερπομένη ἤκουεν.

Μία τῶν ἐκδρομῶν, περὶ ἧν ἀνωτέρω ἀναφέρει ἡ ἀξιόλογος ἐφημερίς, ὑπῆρξε καὶ ἡ δι' ἀναρριχίσεως εἰς τὴν ὑπε-

ρήφανον ἀκρόπολιν τοῦ Βιλλαρδουίνου, περὶ ἧς κάμνει τὴν ἐξῆς χαριεστάτην ὑπόθεσιν:

Ἐκείθεν ἠδύνατο ὁ Πειράζων νὰ πειράξῃ τοὺς ἀναρριχητάς λέγων αὐτοῖς: πᾶσαν ταύτην τὴν Βασιλείαν τῆς φύσεως δώσω ὑμῖν, ἐὰν πεσόντες προσκυνήσῃτέ με.

Ἰδοὺ δὲ καὶ πῶς διεσκέδασαν οἱ ἐν Σπάρτῃ τὸν νεαρὸν καθηγητὴν:

Ἀκριβῶς εἰς τοὺς πρόποδας τῆς ἐρημωθείσης τοῦ Μισθρά πόλεως καὶ ἐπὶ τῶν ὄχθων ὀρητικῶς καταρρέοντος χειμάρρου κείται ἡ παλαιὰ ἀρχοντικὴ οἰκία Κοπανίτσα, ἐν ἣ ἡ ἀρχόντισα κ. Κοπανίτσα παρέθετο τοῖς κεκμηκόσι πολυτελὲς καὶ μεγαλοπρεπὲς γεῦμα, οἱ μετέσχον ἐκτὸς τῶν πολλῶν καὶ καλῶν αὐτῆς συγγενῶν καὶ οἱ φίλοι κ. Γ. Κανακάρης διευθυντῆς τῆς τραπέζης, καὶ ὁ καθηγητῆς κ. Μάτσας, ὅστις καθ' ἃ ἐπληροφορήθημεν, ἀντιπαρέθετο αὐτοῖς τε καὶ τοῖς φίλοις αὐτοῦ κκ. Εὐθ. Πλαστήρα νομάρχῃ, Μετ. Ι. Ρουσσόπουλῳ βουλευτῇ, καὶ Ν. Δαπόντῃ ταμίᾳ τὴν ἐπιδοσαν ἐν Σπάρτῃ οὐχὶ μὲν ἀρχοντικόν, ἀλλ' ὡς ἀκοῆ σὶδαμεν, λίαν ρωμαϊτικόν.

Μετὰ τοῦτο ἡ φιλοξενηθεῖσα δυὰς ἐπεσκέφθη τὸ τε Μουσεῖον καὶ τὸ ψηφιδόθημα (Μωσαϊκόν) τῆς Εὐρώπης, ἐπικαθημένης ἐπὶ τῶν σφριγωνίων καὶ ὄλως ἐν γευρικῇ κινήσει εὐρισκομένου ἀρπαγῆς αὐτῆς τοῦ Αἰῶς, λέγω, εἰς ταῦρον μεταμορφωθέντος.

Ἄλλὰ τὸ finale εἶνε θαυμάσιον ὁ κ. Καζάζης πρέπει νὰ εἶνε πληρέστατα ἠὺχαριστημένος ὁ δὲ πονηρὸς Σπαρτιατῆς συντάκτης τοῦ ἀρθρου εὐρε τὸ μᾶλλον εὐτρωτον μέρος του ὅπως τὸν κολακεύσῃ. Πρόκειται περὶ τῆς συγκοινωνίας καὶ τοῦ πρὸς αὐτὴν πόθου τοῦ κ. Τρικούπη:

Ὁ πυρετώδης ὑπὲρ τῆς συγκοινωνίας ἐνθουσιασμὸς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ φαίνεται ὅτι μετεδόθη ἐπὶ τοσοῦτον καὶ εἰς τοὺς προσηλάζοντας αὐτὸν, ὥστε καὶ ὁ κ. Καζάζης ἐν προπόσει τινὶ ὑπὲρ καλῆς καὶ πολυφέρρου νύμφης προὔτιμησε ταύτης τὴν προσεχὴ ἐπίσκεψιν τῆς Σπάρτης διὰ σιδηροδρόμου. Εἶθε ἡ πάγκοις αὐτῆ εὐχὴ του νὰ εἰσακουσθῇ παρὰ τε τῆ ἀγίῳ Θεῷ καὶ τῆ κ. πρωθυπουργῷ τῆς Ἑλλάδος.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συστηθέντος ἐν τῷ κτήματι τοῦ κ. Α. Ι. Σούτζου εἰς θέσιν «Γλοκόβρυσιν» παρὰ τῇ πόλει Ἀθηνῶν νέου

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΥ

γνωστοποιεῖται ὅτι οἱ βουλόμενοι νὰ ἔχωσι καθ' ἑκάστην πρῶται

ΑΓΝΩΝ ΓΑΛΑ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΝ

ἐντὸς δοχείων διὰ σφραγίδος ἠσφαλισμένων, δύνανται ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ ἐγγραφῶσιν εἴτε ἐν τῷ γραφεῖν τῶν ἀδελφῶν Οἰκονόμου, ὁδὸς Σταδίου, εἴτε ἐν τῷ καταστήματι Κόλα, οἰκίᾳ Β. Μετᾶ, σημεῖοντες εὐκρινῶς τὴν ποσότητα γάλακτος, ἣν ἐπιθυμοῦσι καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν, ὅπως μὴ προέλθῃ σύγχυσις εἰς τὴν διανομὴν.

Ἡ μεταφορὰ καὶ παράδοσις τοῦ γάλακτος εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐγγραφησομένων γενήσεται καθ' ἑκάστην πρῶταν περὶ ὥραν ὅση ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 23 Μαΐου.

Τιμὴ τοῦ γάλακτος ὀρίζεται τῆς ἡμισείας ὀκάδος ἐν δοχείῳ εἰς λεπτὰ 55, τῆς μιᾶς ὀκάδος εἰς δραχμὴν μίαν καὶ τοῦ δοχείου τῶν δύο ὀκάδων εἰς δραχμὰς δύο.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ γαλακτοκομεῖου ΓΑΥΚΟΒΥΣΙΣ

ΧΑΒΙΑΡὶ Γέλδω γλυκύτατον ἐφεταινῆς ἐσοδείας ἐκομίσθῃ καὶ πωλεῖται φρέσκον-φρέσκον εἰς τὸ παντοπωλεῖον τῶν κκ. ΑΝΤΩΝΑΚΗ καὶ Σαζ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο Α Σ Μ Ο Δ Α Ι Ο Σ